

Forslag

til

Lov om en særlig ydelse til folke-, invalide- og enkepensionister.

Fremsat den 12. marts 1970 af *socialministeren*.

§ 1. Til personer, som den 1. juli 1970 oppebærer folkepension i henhold til lov om folkepension § 3, stk. 1, jfr. stk. 2, invalidepension i henhold til lov om invalidepension m. v. eller pension i henhold til lov om pension og hjælp til enker m. fl., udbetales en særlig ydelse. Ydelsen, der beregnes på grundlag af pensionistens indtægt, jfr. stk. 2, udbetales med følgende beløb:

Indtægt kr.	Ydelse kr.
10.500-10.900	200
11.000-11.400	380
11.500-11.900	560
12.000-12.400	740
12.500-12.900	920
13.000-16.900	1.100
17.000-17.900	990
18.000-18.900	880
19.000-19.900	770
20.000-20.900	660
21.000-21.900	550
22.000-22.900	440
23.000-23.900	330
24.000-24.900	220
25.000-25.900	110

Stk. 2. Indtægten efter stk. 1 opgøres som summen af den for juli 1970 udbetalte

pension, inklusive skattepligtige tillæg, multipliceret med 12, og den årsindtægt, der pr. 1. juli 1970 danner grundlag for beregningen af pensionstillægget. Den således opgjorte årsindtægt afrundes nedad til det nærmeste kronebeløb, der kan deles med 100.

§ 2. Pensionister, der har ophold på de i lov om omsorg for invalidepensionister og folkepensionister nævnte offentlige alderdomshjem og plejehjem eller på private hjem, med hvilke der skal foreligge overenskomst efter nævnte lovs § 4, er ikke berettiget til særlig ydelse.

§ 3. Udgifterne i henhold til loven refunderes kommunerne af statskassen.

Stk. 2. Socialministeren fastsætter de nærmere regler om udbetaling af ydelsen, indsendelse og revision af regnskaber samt om anvisning af de kommunerne tilkommende refusionsbeløb.

§ 4. Ydelsen efter loven medregnes ikke ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst.

§ 5. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Bemærkninger til lovforslaget.

Ved ændringslove nr. 351-353 af 18. juni 1969 til folkepensions-, invalidepensions- og enkepensionslovene (Folketingstidende 1968-69, spalte 4653, 5681, 7928, 8174; tillæg A, spalte 4289, 4225, 4275; tillæg B, spalte 2855; tillæg C, spalte 1395,

1401, 1405) blev der givet pensionisterne kompensation for, at de i skattelovgivningen indeholdte regler om nedslag i skatteansættelsen for pensionisterne og om persontilskud blev afviklet i forbindelse med overgangen til kildeskat den 1. januar

Socialmin. 1. kt. j. nr. 3000-21-1970.

191 Fremsatte lovforslag (undt. finans- og tillægsbev.lovforslag).

1970. Kompensationen blev ydet i form af en forhøjelse af pensionstillægget (for invalidepensionister med højeste pension tillige i form af en forhøjelse af erhvervsudlygthsbeløbet). Herudover er det ved ændringslove til kildeskatteloven og den kommunale indkomstskattelov sikret, at pensionisterne, der inden overgangen til kildeskat i beskatningsmæssig henseende blev behandlet som forsørgere, altid har ret til 2 personfradrag à 5.000 kr.

De nævnte lovændringer betyder, at pensionister, der *ikke* har *indtægt ved siden af pensionen*, normalt vil få fuld dækning for skatteforhøjelserne i forbindelse med overgangen til kildeskat forudsat, at de har bopæl i kommuner, hvor den kommunale udskrivningsprocent ikke ligger over gennemsnittet for samtlige kommuner. Derimod vil pensionister, der har *indtægt ved siden af pensionen*, normalt ikke få fuld dækning for skattestigningen.

Regeringen har fundet det rimeligt at sikre, at alle pensionister med *mindre indtægter* ved siden af pensionen opnår en rimelig dækning for skattestigningen efter overgangen til kildeskat. I overens-

stemmelse hermed stilles der ved det samtidigt hermed fremsatte ændringsforslag til kildeskatteloven forslag om, at der med virkning *fra 1971* gennemføres regler om en indtægtsbestemt forhøjelse af personfradraget for pensionisterne. Der henvises til bemærkningerne til dette lovforslag. For året 1970 lader en løsning sig ikke gennemføre over skatte-lovgivningen, og det foreslås derfor ved nærværende forslag at yde pensionisterne en særlig *skattefri* éngangsydelse. Ydelsen gradueres efter indtægt og beregnes således, at den nærmest muligt svarer til den skattelettelse, der bliver resultatet af reglerne om forhøjelse af personfradraget fra 1971. Udformningen af forslaget bestemmer om opgørelsen af den indtægt, der lægges til grund ved ydelsens beregning, tager ligeledes sigte på at sikre størst mulig overensstemmelse mellem løsningerne i 1971 og 1970. Herpå sigter også fremgangsmåden ved indkomstopgørelsen. Denne fremgangsmåde må tillige i praksis anses for den mest hensigtsmæssige.

Udgifterne ved forslaget anslås til 200-250 mill. kr.